

23. června 2009: blýskání na lepší časy; několik vět z deštivého začátku léta „Oranžové války“.

Dvacátého prvního června začalo astronomické léto. Venku byla sice již několik dní pěkná zima, přišlo, nicméně lidé se stejně již těšili na báječné sluneční paprsky. V dlouhodobě zamračených a popršených dnech je alespoň opět čas na bilancování. Myšlenky letí tam nahoru k nebesům. Vracejí se zpět obohaceny o spoustu nových nápadů, inspirace, optimismu, radosti. Někdy to sice trvá dlouho, nicméně pozitivní odpověď nakonec vždycky nějakým způsobem přijde :o).

V poslední době jsem se opět ponořil do hlubokých meditací a rozhovorů s Bohem nad budoucností téhle naší malé, ale velmi úspěšné země: České republiky. Obklopen krásou prostě dokonalé přírody, květinami, znamením Boží smlouvy duhou, hledá člověk odpovědi na všechny otázky naší doby, svého života a svých bližních. S nadějí a optimismem se pak opět vrhá do práce pro zdar lidské pospolitosti s vědomím: jedinou jistotu představuje nejen dnes již pouze Bůh.

Nyní je jasné jediné: případné vítězství „oranžových hochů“ v říjnových volbách by znamenalo novou cestu do otroctví. Každému občanovi již také stoupá tlak z hlediska spravedlivého rozhořčení, když slyší o plánovaném socialistickém zvyšování daní (právě v té jejich tzv. „krizi“, že...), omezování svobody projevu a shromažďování, o likvidaci nových nápadů, lidské kreativity především v ekonomice atd. Více se snažíte, více investujete a pokud Bůh dá: více vyděláte? Ale kdeže: stát vám má podle „oranžových“ vše sebrat na daních. Čím více budete pracovat, více vyděláte, tím více vám stát vezme. Inu: „mají rádi svou práci a občany ČR“, ti naši „kluci oranžoví“. Jaký to paradox: krize nekrize. Vždyť tam, kde kdysi žila naděje, víra v budoucnost, má nyní nastoupit přísný regulátor, plánovač, biřic. V kombinaci s děsivými mediálními zprávami by tedy měly čekat Českou republiku hrůzyplné časy. Je tomu ale opravdu tak? Přeci Češi, Moravané a Slezané mají takový obrovský potenciál. Že by se fakt nechali zdrtit všemi těmi negativitami? Nemyslím si to. Skoro by se znovu chtělo zvolat v rozhořčení nad takovou připravovanou nespravedlností právě řečí, které „oranžově-rudí“ porozumí: Lidé bděte!

První polovina června byla ovšem též plná nových útoků „Velkého oranžového Vůdce“ na církev, potažmo na všechny křesťanské autority: např. v průběhu vysílání TV Prima 14. června 2009 a dokonce již daleko dříve před volbami do EP (viz. třeba „Akce kardinál Vlk“). Následující marketingově falešný, prázdný pokus socialistů (SIC!) o vytvoření tzv. „křesťansko-sociální“ diskusní platformy pod hlavičkou „oranžových hochů“ z 23. června 2009 představuje opět pouze čistou a smutnou ukázkou onoho jejich „skutečného pojetí“ víry. Solidarita neznamena socialismus. Křesťanství nelze nikdy ztotožňovat se socialismem nebo komunismem (viz. starší autorovy teze z průběhu „Oranžové války“). Nezaměňujme vzájemnou lidskou pomoc s regulacemi a novou tyranií státních plánovačů. Pokud budou lidé svobodní a budou mít víru v Boha, ve šťastnou budoucnost, ve své schopnosti, ve své bližní, pak žádný socialismus ani komunismus nemá šanci. Nicméně právě tohoto scénáře se naši „oranžoví a rudí hoši“ obávají: nepochybně právem.

Jasně také je: v nadcházejícím období bude velmi důležitá občanská pospolitost, pomoc, optimismus, dobré zprávy, předně podpora víry v Boha, v úspěch, v ty dobré schopnosti, ve štěstí. Bude zapotřebí politiků, kteří vystoupí opakovaně s jasnou vizí o lepší, svobodnější budoucnosti, kteří přijdou s optimistickou nadějí, neboť: „Kdo oře, musí přece orat v naději, a kdo mlátí obilí, musí to dělat v naději, že bude mít podíl z úrody.“ (Zdroj:

BIBLE: PŘEKLAD 21. STOLETÍ, Biblion, Praha, 2009, 1. Korintským, kapitola 9, s. 1452.). Bude též důležité nenechat dále deptat občany negativními zprávami. Víze, kreativita, naděje, úspěch, pospolitost, pomoc, svoboda a víra v Boha. Staré to známé pravdy, nicméně je třeba je neustále opakovat.

Máme za sebou tedy první polovinu velice úspěšného roku 2009 přátelé. Celou řadu věcí se podařilo skvěle dokončit. Na všech frontách „Oranžové války“ svobodomyšlní a hodní lidé vítězí: ovšem za cenu tvrdých protiútoků oponentů např. z hlediska diskriminačního zákona atd. Přesto: příznivé zprávy, vzájemná lidská pospolitost, fungují na plné obrátky. Dokonce též „modří hoši“ velmi správně vyzývají ke společnému postupu vůči všem totalitářům, jiným silám jdoucím vůči svobodě a štěstí lidu. Sám „Velký modrý Vůdce“ - jakkoliv to zrovna z jeho úst může znít podivně vzhledem ke všem minulým událostem - se pokorně odvolával při svém vystoupení ve Vídni 19. června 2009 na křesťansko-konzervativní a etické ideály v životě, obchodě, dále mj. při další příležitosti vzpomínal na důležitost křesťanských konzervativců v politice apod. Zajímavé: předně jak pozitivní. Také roztržitěná politická pravice a pravý střed se pokoušejí najít cestu k volebnímu úspěchu díky úzké spolupráci - světe div se - opět na základě skvělé výzvy tzv. Fóra svobody „Velkého modrého Vůdce“. Vše se tedy zdá být na velmi dobré cestě přátelé :o). Že by opět společně po modré ala 2006? Inu uvidíme :o). S optimistickým přáním Božího požehnání Váš Mgr. Radek Přepiora :o).